

sættelse bør gennemføres. Men dernæst kan der ogsaa være Tale om Pantfættelse af saadanne Samlinger af Gjenstande, saadanne kollektive Begreber, om jeg saa maa sige, der betegnes ved Indbo, ved Varelager osv., kort sagt saadanne Ting, som kunne være Gjenstand for en Omstilling, der kunne forsvinde under Hænderne paa den, der ønsker at have Pant deri. Jeg tror, at det med Hensyn til Retten til at pantsætte saadanne Gjenstande kunde være rigtigt at foretage en Indskrænkning. Denne Art af Pantsætning har jo nemlig den Egenkab tilfælles med den først omhandlede, at ingen af dem i Grunden giver virkeligt Pant; forsaavidt det, man vil gjøre til Gjenstand for Pantet, er Noget, der kan forsvinde, er det, som skulde være Pantets Hensigt, jo ikke opnaaet, og man har ikke den Sikkerhed, som man har villet søge. Hvad derimod angaar bestemte Gjenstande, som kunne paavises, da forekommer det mig, at en Mands Ret til fri Anvendelse og fri Pantsætning af saadanne Gjenstande bør være ham forbeholdt. Dette vilde, tror jeg, kunne udtrykkes. Det maa jo være overladt til Folk med større Indsigt i den Ting end mig at finde et Udtryk, finde en Grændse for den Tanke, at i Kraft af en Registrering af visse bestemte paapegede Gjenstande kunde en Pantsætning af Løsøre finde Sted. Jeg skal bevære et Forhold, som netop faar Betydning herved; det vedrører Fattigvæsenet. Fattigvæsenet har tidligere i Kraft af en blot og har Registrering kunnet faae Pant i Fattiglemmers Eiendele. Dette er i de sidste Aar bleven underkendt saaledes, at det ikke mere kan finde Sted, og Fattigvæsenet er nu, naar det vil have Sikkerhed for de givne Understøttelser, henvist til at tage et ligefremt Pantebrev af Fattiglemmerne. Et saadant kan endnu udstedes; men denne Afgang vil altsaa, dersom Pant i Løsøre overhovedet bliver afskaffet, ogsaa falde bort for Fattigvæsenet. Jeg tror, at hvis en saadan begrændset Pantfættelsesret kunde beværes, vilde der virkelig være vundet en betydelig Fordel; thi Pantfættelsen af Løsøre har en langt større Betydning for den store Del af Smaafolk og Fattigfolk, end ærede Medlemmer have villet give den. Betydningen er maaffe ikke en

Gang, saa stor med Hensyn til de direkte Laan, som de kunne skaffe sig mod Pant; men, hvad der er af langt mere Betydning, er, at Pantfættelsen af Løsøre er Betingelsen for, at Smaafolk og Fattigfolk kunne skaffe sig Kautionsister. Den Fremgangsmaade, som hyppigst anvendes, er den, at, naar de kunne faae Afgang til et Laan, saa er der altid en af deres nærmeste Beksjendte, som kjender deres Tilstand og Eiendele, der paatager sig Kautionen mod at faae Pant i deres Eiendele, idet den, som direkte har villet laane den Fattige Penge, ikke har villet paatage sig det Tilsyn, som er nødvendigt, naar Gjenstandene skulde pantsættes. Jeg tror altsaa, at Pantfættelsen af Løsøre har en overordentlig stor Betydning overfor Erhvervelsen af Kaution. Det er jo ogsaa indlysende, at man, saaledes som Forslaget nu foreligger, ikke har kunnet føre den Tanke konsekvent igennem, at Pantfættelsen af Løsøre skulde være utilladelig, men at man paa flere eller færre Punkter har maattet erkjende, at der maatte finde Undtagelser Sted. Nogle have ment at ville drage denne Undtagelsesgrændse skarper og mere begrændset, medens Andre have villet drage den noget videre, men det forekommer mig at være umuligt at sige, hvor denne Grændse skal sættes. Interessens for Distlere, Interessens for Jordbrugere og Interessens for Haandværkere har hævdet dem som Undtagelser, men hvorfor Interessens for andre Smaafolk omkring i Landet ikke ogsaa skulde kunne hevde dem som Undtagelser, det indser jeg ikke. Det er ogsaa blevet fremdraget i det andet Thing, at her viste sig netop det svage Punkt, at man ikke har turdet vove at føre Tanken bestemt igennem. Det Hensyn, som har ført til, at man har foreslaaet fuldstændig Afkaffelse af Pantfættelse i Løsøre, er jo, som sagt, Frygten for Misbrug navnlig i Handelsverdenen. Dette tror jeg vilde kunne undgaaes, naar man fulgte den Vej, at Pantfættelse af Varelager ikke kunde finde Sted, og dette er ogsaa en ganske korrekt Tanke forsaavidt som et Varelager altid maa antages for at være stiltiende pantsat, forsaavidt som den Handelskredit, som Handelen hviler paa, har forudsat Pant i Varelageret. Paa den anden Side